

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

WERSJA TYMCZASOWA
0000/0000(INI)

23.3.2007

PROJEKT OPINII

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie strategii UE dotyczącej praw dziecka
(0000/0000(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Dimitrios Papadimoulis

PA_NonLeg

PA\659029PL.doc

PE 386.547v01-002/4PA\659029P

PL

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji ustanowienia europejskiej strategii mającej na celu skuteczne promowanie i ochronę praw dziecka; przychylnie odnosi się do oświadczenia zawartego w komunikacie Komisji, głoszącego, że prawa dziecka są priorytetem Unii Europejskiej; ubolewa nad faktem, że komunikat nie określa minimalnych norm, jasnych celów czy terminów, co do których Unia Europejska powinna się zobowiązać;
2. z zadowoleniem przyjmuje proponowane utworzenie nowych struktur mających na celu zacieśnienie współpracy na szczeblu europejskim, które będzie prowadziło do wszechstronnego i spójnego podejścia, obejmującego m. in. dział praw dziecka w Komisji, koordynatora ds. praw dziecka, grupę międzywydziałową w Komisji, europejskie forum praw dziecka oraz internetową platformę dyskusyjną i roboczą;
3. podkreśla znaczenie pełnego wywiązania się przez państwa członkowskie i kraje kandydujące z istniejących zobowiązań międzynarodowych, w szczególności wynikających z Konwencji o Prawach Dziecka ONZ oraz konwencji MOP w sprawie pracy dzieci;
4. wyraża przekonanie, że włączanie praw dziecka do głównego nurtu polityki UE ma nadrzędne znaczenie dla sukcesu tej europejskiej strategii; wzywa Komisję do zawarcia w ocenach wpływu odnośnie odpowiednich kwestii politycznych specyficznych przepisów dotyczących praw dziecka; wskazuje, że Unia Europejska i państwa członkowskie powinny podczas opracowywania swoich polityk uwzględniać różnorodność dzieci i ich różne potrzeby, uzależnione od ich położenia geograficznego, wieku, płci, pochodzenia etnicznego, religii, kultury, języka, niepełnosprawności czy struktury rodzinnej;
5. podkreśla znaczenie czynnego zaangażowania ze strony samych dzieci w każdą procedurę, w której stawką są ich prawa; uważa, że takie uczestnictwo powinno być otwarte dla wszystkich dzieci, bez względu na ich pochodzenie etniczne, status prawny czy niepełnosprawność;
6. uznaje, że czynne uczestnictwo jest ściśle związane z informacją; przychylnie odnosi się do przyjęcia strategii komunikacji i informacji, dzięki której działania UE będą publikowane w przyjazny dla dzieci sposób i będą dostępne dla wszystkich;
7. ubolewa nad faktem, że komunikat nie wskazuje specyficznych środków odnośnie sytuacji dzieci niepełnosprawnych; podkreśla konieczność włączenia niepełnosprawności do głównego nurtu strategii Komisji, w celu zapewnienia pełnego i równego uczestnictwa niepełnosprawnych dzieci oraz ich integracji;
8. podkreśla, że zgodnie z najnowszymi badaniami, jedno na pięć dzieci w Unii Europejskiej jest zagrożone ubóstwem, i że dzieci i młodzież są szczególnie narażone na

wykluczenie społeczne; przychylnie odnosi się do zaproponowanych w komunikacie pilnych działań zwalczających ubóstwo wśród dzieci, podkreślając fakt, że ubóstwo wśród dzieci stanowi utrzymujący się problem; wyraża przekonanie, że na szczeblu UE i państw członkowskich w pierwszym rzędzie należy zająć się zapobieganiem ubóstwu wśród dzieci i jego likwidacją; ubolewa nad faktem, że komunikat nie wyznacza jasnych celów ilościowych w odniesieniu do likwidacji ubóstwa wśród dzieci;

9. ubolewa nad faktem, że komunikat nie odnosi się do sytuacji imigrantów, osób ubiegających się o azyl i uchodźców, dzieci w szczególności; uważa, że powinno się specjalnie wspomnieć o tych grupach, które są nawet bardziej narażone na ubóstwo, wykluczenie społeczne i różne formy eksploatacji;
10. wzywa do wszechstronnego podejścia podczas oceny wielowymiarowego charakteru ubóstwa wśród dzieci, uwzględniając dobro dzieci, a nie jedynie analizy oparte na dochodach;
11. zwraca uwagę na kwestię dzieci żyjących na ulicy i wzywa państwa członkowskie i Komisję do podjęcia odpowiednich działań, takich jak lepsze monitorowanie sytuacji i mobilizacji odpowiedzialnych służb;
12. przyjmuje pogląd, że prawa dziecka powinny być w pełni uwzględniane przy godzeniu pracy i życia rodzinnego oraz kwestii związanych z czasem pracy.